

Siis võtta ue aasta sees
Muud kergita ta ello:
Sa oled ainus abbimees
Mi rõmo, kui ka hädä sees
Oh Jeesand Poja Jummal!

Kus on veel mõnned rummalad
Kes ust'wad tühja mahti
Ja tenib võderad jummalad,
Te selle silmad lahti
Et temma Sinno heldust näab,
Mis iggaweste seisma jääb,
So sarnast teist ei olle!

Üks innime, kes lihhas, luust,
Ei peaks mitte sõma
Muud ennam ärrakeeltud puust,
Waid wästo rinda lõma
Ja hüüdma: „Jeesand hallasta!
„Ja tühjast tembust puhhasta,
„Et so peal üksnes lodan!“

So heldust, helde Jummal! Ma
Kül ollen laialt näinud,

Mis hädä päivil olled Sa,
So rahwale siin teinud,
Kes tännamotaks siiski jäid
Ka siis, kui helde aasta tõid,
Weel rahhul teie ei olnud!

Oh armas Jeesus hallasta
Weel siiski meie peale,
Et uel aastal rõmuga
Siin tuleme so heale,
Mis seisab lahti meie ees
So kalli pühha sõnna sees,
Kül ühest aastast teise.

Sa meie pudust ärra tead
Ring olled rohkest annud
Mi waimule, kui ihul' head,
Kui põld sai wilja kannud:
Ka järwes, jões ja merre mees,
Kus kalla ellab, figgib sees,
Meil' rohkest toiduks annud.

Oh tule rahwa palwe heält,
Sa armas ello Poja!